

Преюдициално запитване от **Krajský súd v Prešove (Словакия)**, постъпило на 4 юли 2014 г. — **CD Consulting s. r. o./Anna Pančurová и др.**

(Дело С-328/14)

(2014/С 351/03)

Език на производството: *словашки*

Запитваща юрисдикция

Krajský súd v Prešove

Страни в главното производство

Жалбоподател: CD Consulting s. r. o.

Ответници: Anna Pančurová и други

Преюдициален въпрос

Член 6, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО⁽¹⁾ на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори и член 4 от Директива 87/102/ЕИО⁽²⁾ на Съвета от 22 декември 1986 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно потребителския кредит следва ли да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна норма на държава членка, като разглежданата в настоящия случай, съгласно която, по принцип, в нито един стадий от производството националният съд, който трябва да се произнесе по правата, произтичащи от джиросан запис на заповед, не може да разгледа служебно договора, основанието на правоотношението и евентуалния неравноправен характер на договорна клауза, както и евентуалното нарушение на нормите относно последиците от непосочването на ГПР в договор за потребителски кредит, във връзка с който е издаден записът на заповед?

⁽¹⁾ ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273.

⁽²⁾ ОВ L 42, стр. 48; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 1, стр. 252.

Жалба, подадена на 15 юли 2014 г. от **Adler Modemärkte AG** срещу решението на Общия съд (девети състав), постановено на 14 май 2014 г. по дело T-160/12 — **Adler Modemärkte AG/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)**

(Дело С-343/14 Р)

(2014/С 351/04)

Език на производството: *немски*

Страни

Жалбоподател: Adler Modemärkte AG (представител: J.-C. Plate, адвокат)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Blufin SpA

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение,
- да се върне делото на Общия съд,
- да се осъди Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбата е подадена срещу решението на Общия съд от 14 май 2014 г. по дело T-160/12, с което се отхвърля жалбата на Adler Modemärkte AG срещу решение на втори апелативен състав на СХВП от 3 февруари 2012 г. (преписка R 1955/2010-2) във връзка с производство по възражение между Blufin SpA и Adler Modemärkte AG.

Жалбоподателят изтъква следните основания:

1. На първо място се сочи нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 40/94 относно марката на Общността. Общият съд неправилно тълкувал тази норма и постоянната съдебна практика във връзка с установяването на сходство на знаците и вероятността от объркване, като извеждал сходството на знаците и вероятността от объркване между конфликтните марки от съпадението на отделни елементи на знака, които съответствали на чисто описателни означения за характера на стоките (а именно посочване на цвета „морскосиньо“ за стоките, обозначени с конфликтните марки) и от това, че поради липса на присъщ отличителен характер съответните потребители не го разглеждали като указание за търговския произход на стоката от точно определено предприятие за разграничаване от стоките на други предприятия. Освен това, в този спор, Общият съд не взел предвид правното понятие на описателно означение, тъй като приел, че „морскосиньо“ не било описателно за разглежданите стоки, а именно облекла, съответно не било описателно за основна характеристика на стоката.
2. На второ място обжалваното решение било постановено въз основа на изопачени факти. Общият съд отричал, че означаването „морскосиньо“ (на съответния национален език, по-специално на италиански и френски език) можело да има описателно значение за разглежданите стоки от класове 18 и 25, въпреки че конфликтните между страните марки безспорно съдържаха в себе си на всеки един от езиците на Съюза чисто описателно за стоките понятие, а именно „морскосиньо“, и марката, на която е направено позоваване в подкрепа на възражението от италиански език „blu magino“ и заявената марка на френски език „marine bleu“ не се различавали съществено от това понятие. Освен това в предходното производство пред СХВП, както отделът по споровете, така и апелативният състав на СХВП били действително установили, че „морскосиньо“ (на всеки един от езиците на европейските държави) било понятие, описателно за стоките. Общият съд бил обвързан с тази констатация.
3. На трето място, решението било противоречиво в мотивите на Общия съд във връзка с твърдението, че „морскосиньо“ нямало описателно значение за стоките и било опорочено поради липса на мотиви. В точка 54, самият Общ съд установявал, че елементите на конфликтния знак посочвали въпросния нюанс на цвета. В точка 55 Общият съд освен това установявал, че това значение било „очевидно“.
4. На четвърто място обжалваното решение било постановено въз основа на неприложими законови разпоредби, по-специално разпоредбите на Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾. Приложим бил Регламент (ЕО) № 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността, ОВ L 78, стр. 1.

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146).

Преюдициално запитване от Tribunale civile di Trieste (Италия), постъпило на 21 юли 2014 г. —
Florin Lazar, чрез специалния си пълномощник Luigi Erculeo/Allianz SpA

(Дело С-350/14)

(2014/С 351/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale civile di Trieste

Страни в главното производство

Ищец: Florin Lazar, чрез специалния си пълномощник Luigi Erculeo

Ответник: Allianz SpA